

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Ladislavem Vaško ve věci

žalobkyně: **B.K.syn centrum s.r.o.**, IČO: 25453688,
sídlem Jahodová 161, 403 40 Ústí nad Labem,
zastoupená advokátem Mgr. Martinem Štuksou,
sídlem Kaplická 1037/12, 140 00 Praha,

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**,
sídlem nábreží Ludvíka svobody 1222/12, 110 15 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 8. 2020, č. j. 70/2020-150-STK3/3,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 18. 8. 2020, č. j. 70/2020-150-STK3/3, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se včasnou žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 8. 2020, č. j. 70/2020-150-STK3/3, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje (dále jen „krajský úřad“), ze dne 20. 2. 2020, č. j. KUUK/032366/2020/DS, jímž byla žalobkyně shledána vinnou ze spáchání přestupku dle § 83a odst. 3 písm. b) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

STK“). Přestupku se žalobkyně dopustila tím, že v kontrolovaném období od 1. 10. 2019 do 31. 10. 2019 v rozporu s § 48a odst. 4 zákona o STK nepředala ve sto šedesáti dvou zjištěných případech správci informačního systému technických prohlídek úplné údaje o provedení technických prohlídek tak, jak stanoví § 48a odst. 1 zákona o STK.

2. Za spáchaný přestupek byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 15 000 Kč dle § 83a odst. 10 písm. d) zákona o STK. Současně byla žalobkyni uložena povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč dle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“). Zároveň žalobkyně navrhovala, aby soud zrušil prvostupňové rozhodnutí a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobkyni náklady soudního řízení.

Žaloba

3. V žalobě žalobkyně konstatovala, že zákon o STK ani prováděcí vyhláška č. 211/2018 Sb., o technických prohlídkách vozidel, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o TPV“) storno prohlídky nezakazují, ani nikterak nezmiňují. Žalobkyně dovodila, že pokud z nějakého důvodu nebyla technická prohlídka vozidla dokončena, nebyly získány žádné informace, které by bylo možné odeslat správci informačního systému technických prohlídek, čemuž nasvědčuje díkce zákona o STK „*informace získávané v průběhu technické prohlídky*“ a § 12 odst. 1 písm. b) vyhlášky o TPV, kde je uvedeno „*o zahájení a provedení*“.
4. Dále žalobkyně namítala, že je při své činnosti vázána potřebou chránit práva svých zákazníků a musí respektovat jejich vůli ukončit technickou prohlídku vozidla. Podotkla, že nedisponuje právním nástrojem, který by jí umožnil zabránit v navrácení technicky nezpůsobilých vozidel zpět do provozu. Zdůraznila, že při ukládání povinností adresátům norem nelze zákon vykládat rozšiřujícím způsobem.
5. Žalobkyně podotkla, že informační systém technických prohlídek stran přenosu dat z technických prohlídek vozidel nemohl nikdo třetí ovlivnit. Systém byl nastaven tak, že jej mohla ovlivnit pouze programátorská společnost a žalovaný jako správce systému. Informační systém byl v kontrolovaném období nastaven dle požadavků žalovaného tak, že pokud došlo k ukončení technické prohlídky vozidla načtením čárového kódu na konci kontrolní linky, byly předepsané fotografie z technické prohlídky automaticky odeslány žalovanému jako správci informačního systému, přičemž žalobkyně tento automatizmus nemohla nikterak ovlivnit. Naopak, pokud nedošlo k ukončení technické prohlídky načtením čárového kódu na konci kontrolní linky, systém vytvořené fotografie z technické prohlídky žalovanému automaticky neodeslal, protože odeslání fotografií bylo systémem podmíněno ukončením technické prohlídky načtením čárového kódu. Takto byl systém naprogramován do konce roku 2019. Žalobkyně shrnula, že byla pokutována za jednání, které nemohla sama ovlivnit, ledaže by porušila zákon tím, že by údaje z nedokončené technické prohlídky odeslala žalovanému jako z prohlídky dokončené.
6. Rozborem § 48a zákona o STK žalobkyně dovodila, že v případě předčasného ukončení technické prohlídky jsou do informačního systému předány automaticky informace pouze o zahájení technické prohlídky, o vozidlech, u nichž nebyla dokončena technická prohlídka, a o technikovi provádějícím prohlídku. Všechny další informace odesílané žalovanému jsou podmíněny ukončením technické prohlídky načtením čárového kódu. Žalobkyně dodala, že údaje o závadách zjištěných v průběhu technické prohlídky jsou do informačního systému zapsány po ukončení technické prohlídky na základě údajů ze záznamníku závad.

7. S odkazem na hlavu VI provozního řádu informačního systému technických prohlídek žalobkyně uvedla, že ukončení technické prohlídky načtením čárového kódu je podmíněno přenesením předepsané fotodokumentace do informačního systému pomocí schválené automatizované aplikace. Ruční přenášení pořízené fotodokumentace z technické prohlídky se provádí zpravidla pouze při mobilních technických prohlídkách traktorů mimo STK nebo při vytváření ručních protokolů při výpadku informačního systému. Ručně vytvářené protokoly se u žalobkyně v kontrolovaném období neprováděly.
8. Žalobkyně konstatovala, že všechny nepředané údaje byly do konce roku 2019 podmíněny ukončením technické prohlídky načtením čárového kódu. Pokud došlo k předčasnému ukončení technické prohlídky tzv. stornem, nemohlo dojít k ukončení technické prohlídky načtením čárového kódu a systém tyto údaje nemohl automaticky předat žalovanému. Tento systém takto fungoval až do konce roku 2019. Od 1. 1. 2020 jsou žalovanému automaticky posílány všechny pořízené fotografie z technické prohlídky bez ohledu na to, zda byla technická prohlídka ukončena načtením čárového kódu nebo stornem. Žalobkyně zdůraznila, že výklad právních norem žalovaným byl nepředvídatelný a začal být aplikován až v návaznosti na změnu informačního systému u samotného žalovaného.
9. Žalobkyně namítala, že v odvolacím řízení vznesla obdobné námitky stran fungování informačního systému, odesílání informací z technických prohlídek žalovanému, ukončování (stornování) technických prohlídek, jako v žalobě, přičemž žalovaný se jimi nikterak nezabýval.
10. Závěrem žalobkyně konstatovala, že napadené rozhodnutí není datováno.

Vyjádření žalovaného k žalobě

11. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu zamítl. Dále žalovaný především uvedl, že je skutečností, že od 1. 1. 2020 byl změněn informační systém, to však neznamená, že žalobkyně z dřívějšího informačního systému neměla možnost informovat žalovaného o průběhu technické prohlídky. Žalovaný podotkl, že § 12 vyhlášky o TPV stanoví provozovateli STK povinnost předávat do informačního systému mimo jiné údaje dokumentující přítomnost vozidla v STK, které jsou pořizovány v průběhu technické prohlídky a kterými jsou snímky vozidla z místa konání technické prohlídky na kontrolní lince a ze stanoviště měření emisí. Údaje jsou v reálném čase ukládány do sběrného zařízení, které je propojeno s informačním systémem a umožňuje přenos těchto snímků do systému. Pokud byl úmyslně stornován protokol, neboť například kontrolní technik nechtěl zaznamenat závadu a omezit technickou způsobilost vozidla, nedocházelo k přenosu fotografií, ale pouze k údajům, kdo zahájil technickou prohlídku. Žalovaný zdůraznil, že se nejedná pouze o údaje z dokončených technických prohlídek vozidel.
12. Žalovaný pokračoval, že ve sto šedesát jednom zjištěném případě bylo náležitě vloženo do informačního systému zahájení technické prohlídky jednotlivých vozidel, avšak bez následného řádného ukončení, kdy např. pokud byla zjištěna na vozidle závada, tak byl technik povinen tuto závadu vyznačit do záznamníku závad a rovněž ji přenést ze záznamníku závad do informačního systému. Samotná skutečnost, že zákazník nechce dále pokračovat v provádění technické prohlídky, nezbavuje kontrolního technika povinnosti zaznamenat zjištěné závady do informačního systému. V opačném případě vrací takové vozidlo zpět do provozu, aniž by vozidlu omezil technickou způsobilost. Omezit

technickou způsobilost může výhradně tak, že dokončí prohlídku a závady ze záznamníku závad předá do informačního systému, kde se vytvoří protokol o této prohlídce.

13. Žalovaný konstatoval, že chráněným zájmem, který byl předmětným přestupkem porušen, je zájem společnosti na tom, aby motorová vozidla byla v provozu na pozemních komunikacích provozována v řádném technickém stavu. Řádné provádění technických prohlídek je jedním z aspektů, který přispívá k bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, případně ke snížení poškozování životního prostředí. Žalovaný k námitce žalobkyně závěrem dodal, že v zápatí na straně šest napadeného rozhodnutí je vedle elektronického podpisu uveden nejen datum, ale i čas podepsání napadeného rozhodnutí.

Posouzení věci soudem

14. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle ustanovení § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
15. Žaloba je důvodná.
16. Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Žalobkyně byla příkazem krajského úřadu ze dne 15. 1. 2020, č. j. KUUK/005522/2020/DS, uznána vinnou ze spáchání shora uvedeného přestupku. Žalobkyně podala proti uvedenému příkazu odpor, načež krajský úřad vydal prvostupňové rozhodnutí ze dne 20. 2. 2020, kterým opět uznal žalobkyni vinnou ze spáchání shora uvedeného přestupku. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně blanketní odvolání ze dne 6. 3. 2020, které doplnila o podrobné odvolací důvody podáním ze dne 23. 3. 2020. O odvolání rozhodl žalovaný zamítavě žalobou napadeným rozhodnutím.
17. Nejprve se soud zabýval namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí, kterou žalobkyně spatřovala v tom, že se žalovaný nezabýval námitkami žalobkyně, že v kontrolovaném období od 1. 10. 2019 do 31. 10. 2019 nemohla žalobkyně předávat do informačního systému technických prohlídek žádné údaje dokumentující přítomnost vozidel na stanici technické kontroly, pokud nebyla technická prohlídka ukončena načtením čárového kódu.
18. Podle § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
19. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že „[z] odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši“ (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109). V této souvislosti soud dodává, že po odvolacím orgánu nelze požadovat, aby se vyslovil ke každé větě uvedené v odvolání; plně postačí, pokud z jeho rozhodnutí bude zřejmé, na základě jakých skutečností rozhodoval a jakými úvahami se řídil (blíže srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2008, č. j. 8 As 13/2007-100).

20. V projednávané věci obsahovalo odvolání žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí mj. námitku, ve které žalobkyně popsala způsob fungování informačního systému technických prohlídek. V ní zejména uvedla, že informační systém technických prohlídek v rozhodné době (tj. v říjnu 2019) je naprogramován tak, že pokud nedojde k ukončení technické prohlídky načtením čárového kódu na konci kontrolní linky, nejsou fotografie o technické prohlídce odeslány správci informačního systému technických prohlídek. V případě, že dojde k ukončení technické prohlídky načtením čárového kódu na konci kontrolní linky, jsou fotografie o technické prohlídce odeslány správci informačního systému technických prohlídek. Pokud dojde v této fázi ke stornování technické prohlídky, jsou odeslané fotografie uloženy v informačním systému technických prohlídek, ale nejsou „viditelné“ pro uživatele informačního systému technických prohlídek. Tyto fotografie jsou „viditelné“ pouze pro správce informačního systému technických prohlídek - tj. žalovaného. Žalobkyně v této odvolací námitce tedy namítala, že informační systém technických prohlídek jí neumožňoval, pokud technická prohlídka byla ukončena před načtením kódu na konci kontrolní linky, odeslat informace, včetně fotografií, o provedených technických prohlídkách vozidel do informačního systému žalovaného. Žalobkyně tudíž byla toho názoru, že krajský úřad ji trestá za neplnění povinností, kterou nebyla schopna splnit, protože jí to nastavený informační systém z technických, organizačních či administrativních důvodů bez načtení čárového kódu neumožňoval. Soud zdůrazňuje, že obsahově totožnou námitku žalobkyně vznesla již v odporu proti příkazu krajského úřadu ze dne 15. 1. 2020, č. j. KUUK/005522/2020/DS.
21. Žalovaný v napadeném rozhodnutí neuvedl žádnou argumentaci, kterou by výše uvedenou odvolací námitku žalobkyně stran toho, že informační systém technických prohlídek jí neumožňoval odeslat informace o provedených technických prohlídkách vozidel před načtením kódu na konci kontrolní linky, vypořádal. Soud k tomu dodává, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí, které je celkově pojato dosti obecným způsobem, věnoval především rekapitulaci prvostupňového rozhodnutí a odvolacích námitek, aniž by je však přímo vypořádal. Dále se žalovaný od strany 4 napadeného rozhodnutí věnoval toliko citaci aplikovaných právních ustanovení ve vztahu ke spáchanému přestupku, obecnému sdělení, že všechny námitky vypořádal již krajský úřad, a že se žalovaný s postupem krajského úřadu plně ztotožňuje a s námitkami žalobce nesouhlasí, neboť žalobkyně aplikovala právní normy odlišně od jejich znění a zvažovala jiné ukazatele než ty, jež jsou právním předpisem předvídané. Žalovaný v napadeném rozhodnutí na straně 5 poté konstatoval, že se žalobkyně se lze ztotožnit v případě nepřesně uvedeného čísla protokolu 0690 (kterou žalovaný doslovně převzal z rozhodnutí krajského úřadu – pozn. soudu). Dále žalovaný konstatoval, že výše uložené pokuty je přiměřená okolnostem daného případu a porušeným zákonem chráněným zájmem v daném případě byl zájem společnosti na dobrém technickém stavu vozidel. Napadené rozhodnutí žalovaný uzavřel

konstatováním, že nashromážděné důkazy si nikterak neodporují a neexistuje důvodná pochybnost o vině žalobkyně.

22. Soud proto shrnuje, že se žalovaný nijak nezabýval odvolací námitkou žalobkyně, že informační systém technických prohlídek jí neumožňoval odeslat informace o provedených technických prohlídkách vozidel před načtením kódu na konci kontrolní linky. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí tak není seznatelné, proč žalovaný považuje uvedenou odvolací námitku žalobkyně účastníka za lichou, mylnou nebo vyvrácenou. Rozhodnutí žalovaného je z tohoto důvodu nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, v čemž soud spatřuje vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
23. Soud dále konstatuje, že žalovaný se k výše uvedené odvolací námitce vyjádřil ve vyjádření k žalobě, k čemuž však soud nemůže přihlídnout. V této souvislosti soud připomíná, že správní orgán je povinen svou argumentaci „*vtělit především do odůvodnění svého rozhodnutí tak, aby byla správním soudem přezkoumatelná. Úlohou krajského soudu totiž není „doodůvodňovat“ rozhodnutí správního orgánu a vysvětlovat účastníkům řízení, proč správní orgán rozhodl tak, jak rozhodl*“ (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2014, č. j. 6 Azs 6/2014-27, nebo rozsudek ze dne 18. 12. 2014, č. j. 2 Azs 193/2014-20). Soud tudíž není oprávněn doplňovat odůvodnění správního rozhodnutí. Soudy rozhodující ve správním soudnictví nejsou v postavení dalších orgánů rozhodujících ve správním řízení a obecně rozhodují pouze na kasačním principu. Jinak řečeno, přes existenci plné jurisdikce vede řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí pouze k přezkumu jeho zákonnosti, nikoliv k nahrazení správního rozhodnutí rozhodnutím soudu. Z uvedeného důvodu soud nemůže ani nahradit či podstatně doplnit odůvodnění rozhodnutí správního rozhodnutí vlastním odůvodněním (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2013, č. j. 8 Afs 58/2012-44, ze dne 10. 2. 2016, č. j. 4 As 207/2015-107, ze dne 24. 9. 2014, č. j. 8 Afs 34/2013- 68, ze dne 3. 3. 2016, č. j. 7 Azs 322/2015-43). Chybějící argumentaci pak nemůže dodatečně doplňovat ani správní orgán (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 3. 2016, č. j. 7 Azs 322/2015-43, ze dne 18. 9. 2003, č. j. 1 A 629/2002-25, publ. pod č. 73/2004 Sb. NSS).
24. Soud je dále nucen - ačkoli žalovaný v písemnosti ze dne 24. 11. 2020 nazvané „*Věc: Zaslání vyjádření k žalobě a úplného správního spisu – k č. j.: 54 A 22/2020-16*“ uvedl, že soudu zasílá úplný spisový materiál v originále, včetně dokladů o doručení účastníkům řízení - zdůraznit, že předložený správní spis neobsahuje všechny podstatné písemnosti důležité pro rozhodnutí věci. Zejména v předloženém správním spisu zcela chybí protokol č. 35.23/STK-2019/24, v němž by měly být zachyceny pochybení žalobkyně spočívající v nepředání dat z kontrolních protokolů do informačního systému žalovaného. Dále není ve správním spisu založeno písemné vyjádření vedoucího STK 35.23 pana A. ze dne 30. 12. 2019. Tyto dva podklady přitom byly zcela stěžejní pro rozhodnutí správních orgánů o spáchání přestupku ze strany žalobkyně.
25. Soud rovněž poukazuje na fakt, že krajský úřad na straně 4 rozhodnutí uvádí, že se problematikou neodůvodněných storna protokolů zabývá systematicky od září 2019, přičemž „*v tomto časovém horizontu*“ byly vydány další 2 pravomocné příkazy s udělením pokuty za naplnění přestupku dle § 83a odst. 3 písm. b) zákona o STK, a nemůže se tedy ze strany krajského úřadu jednat o rozdílné přístupy ke konkurenčním subjektům. Avšak jakékoliv podklady, které by svědčily o tom, že se krajský úřad danou problematikou zabývá od září 2019, jakož i dva blíže nespecifikované pravomocné příkazy ve správním spise taktéž zcela chybí.

26. Soud je v této souvislosti nucen poukázat i na to, že krajský úřad při uložení pokuty ve výši 15 000 Kč, kterou žalovaný jako přiměřenou napadeným rozhodnutím potvrdil, vycházel z předpokladu, že k nedokončování započatých technických prohlídek z různých subjektivních důvodů u žalobkyně docházelo před i po sledovaném období, což prakticky potvrdil vedoucí „*STK na straně č. 7 svého vyjádření, kde uvedl, že v měsíci 11/2019 se jednalo o 116 protokolů a zdejší správní orgán v CIS STK zjistil, že např. v září 2019 se jednalo cca 124 zjištěných případů zahájení a neukončení technické prohlídky silničního vozidla.*“ Soud uvádí, že tvrzení krajského úřadu o velkém množství nedokončených technických prohlídek žalobkyní za měsíce září a listopad 2019 nemá oporu v žádném podkladu založeném ve správním spisu (např. protokoly o kontrole, popř. pravomocná rozhodnutí o uložení pokuty za přestupky za daná období). Lze tak uzavřít, že v případě tvrzení krajského úřadu o velkém množství nedokončených technických prohlídek žalobkyní za měsíce září a listopad 2019 se jedná toliko o ničím nepodložený předpoklad. Tento předpoklad, k němuž krajský úřad přihlédl při uložení výše sankce, tudíž nemá oporu v předloženém správním spisu.
27. Soud tak shrnuje, že skutkový stav, který vzaly správní orgány za základ rozhodnutí o tom, že žalobkyně v říjnu 2019 spáchala přestupek dle § 83a odst. 3 písm. b) zákona o STK a uložily jí za tento přestupek pokutu ve výši 15 000 Kč, nemá oporu ve správním spisu, v čem soud shledal vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
28. Soud tedy shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí žalovaného podle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. pro vady řízení zrušil. Soud současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku. V dalším řízení žalovaný řádně doplní správní spis o podklady, z nichž bude vycházet při rozhodnutí, a ve věci znovu rozhodne, přičemž rozhodnutí řádně odůvodní, a to včetně žalobkyní uplatněných námitek.
29. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, přestože žalobkyně na jednání trvala, neboť žalobou napadené rozhodnutí bylo zrušeno dle § 76 odst. 1 s. ř. s. a v takovém případě právní úprava připouští rozhodnutí ve věci bez nařízení jednání.
30. V důsledku zrušení žalobou napadeného rozhodnutí bez nařízení jednání pro vady řízení soud nepřikročil k přezkumu dalších námitek žalobkyně, neboť by to bylo předčasné.
31. Jelikož měla žalobkyně ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. výrokem II. rozsudku uložil žalovanému zaplatit žalobkyni do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení o předmětné žalobě ve výši 11 228 Kč. Tato částka se skládá z částky 3 000 Kč za zaplacený soudní poplatek; z částky 6 200 Kč za dva úkony právní služby právního zástupce žalobkyně po 3 100 Kč podle § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) – převzetí a příprava zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. a) AT a podání žaloby podle § 11 odst. 1 písm. d) AT, z částky 600 Kč za dva s tím související režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 AT a z částky 1 428 Kč, která činí náhradu 21 % DPH z uvedených částek bez soudního poplatku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 31. srpna 2022

Mgr. Ladislav Vaško v.r.
samosoudce